

תלמודו בידו

דף נו עמוד א

א | בא על יבמתו ביאה גרועה כגון העראה או ביאת שוגג, לענין מה קנאה ?

ב | רב ושמואל הנ"ל, האם נחלקו במקרה שנפלה לפניו ליבום מן האירוסין או מן הנישואין ?

ג | כהן קידש אשה ונתחרש, האם היא אוכלת בתרומה לאחר חופה ?

ד | באופן הנ"ל, האם אוכלת בתרומה אם יש לה בן, ומה הדין אם מת הבן ?

ה | כהן קידש אשה ונתחרש, וכנסה ומת, וייבמה אחרש, האם אוכלת בתרומה ?

א | רב: קנאה להיות כאשתו לכל דבר, ואם היבם כהן הרי זו אוכלת בתרומה. שמואל: קנאה לדברים האמורים בפרשת יבום: לרשת נכסי אחיו המת לבדו. ולפוטרה מן היבום (אם מת ויש לו בנים מאשה אחרת, מותרת לשוק). אבל אינו מפר נדריה, ואינו יורשה ולא מיטמא לה, ואינה אוכלת בתרומה.

ב | לשון א': מן האירוסין. אבל באלמנה מן הנישואין מודה שמואל שביאה גרועה מתירתה בתרומה, הואיל וכבר הותרה אצל בעלה לאכול בתרומה. לשון ב': מן הנישואין. אבל באלמנה מן האירוסין, מודה רב שאין ביאה גרועה מאכילתה בתרומה, הואיל ולא אכלה אצל בעלה.

ג | חכמים: אינה אוכלת. גזירה משום כהן חרש שקידש, שאין קנינו קנין ואינה אוכלת. ר' נתן: לרבה אינה אוכלת. לרב יוסף אוכלת, כיון שכנסה ואין חשש שתשקה לאחיה.

ד | נולד בן: אף לחכמים אוכלת בתרומה מחמת בנה. מת הבן: לחכמים אינה אוכלת. לר' נתן, אף לרבה אוכלת, הואיל וכבר אכלה.

ה | רב לשון א': אוכלת בתרומה. אף שביאת חרש גרועה, ואף שלא אכלה אצל בעלה. שמואל, ורב בלשון ב': אינה אוכלת, כיון שלא אכלה אצל בעלה. - אך אם כנסה קודם שנתחרש, אוכלת בתרומה. כיון שכבר אכלה אצל בעלה. [אך קשה לשמואל בלשון ב', כיצד אוכלת על ידי ביאה גרועה].